

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΒ΄.

Χ

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 8 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ 1914

Χ

ΑΡΙΘΜΟΣ 521

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ·

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΡΗΝΗ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. Ἰδεοπλάστης (συνέχεια).

Ν. ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ. Πρόζες άπλές.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ. Βραδινοί αντίλαλοι.

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΑ. Μυριέλλα—Μοιρίτα.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ. Τό κουϊντέττο.

ΤΑΡΚΙΝΙΟΣ. Ἄτιμία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ.— Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.

ΒΡΑΔΙΝΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

1

Ἔτσι περνᾶνε, ἀνθρώποι, τόποι
Σέ μίαν εἰκόνα μαγευή,
Κ' ἔτσι μακραίνουνε κατόπι,
Κ' ἡ ὥρα ἡ μελαγχολική

Σημαίνει, καί γυρνᾶμε μόνοι
Στήν πρωτινή ἀπολησμονιά·
Πόθοι, χαρές, λύπες καί πόνοι,
Μήδ' ἥσκιος στήν ἀπονεμιά.

Ἔτσι περνᾶμε καί περνᾶμε,
Κι ὅ,τι πικρὸ κι ὅ,τι ἀπ' ἀφρὸ
Γίνεται βάλσαμο, καί πᾶμε
Μέ τὸν ἀθάνατον καιρὸ.

2

Ἦ, πῶς κοιμᾶστε ἀγαπημένοι,
Κ' ἡ σιωπή σας τί χαμός!
Τὸ ξύπνημά σας δὲν προσμένει
Κανένας μάταιος λογισμός,

Μήτε πὸν τὸν ἀναζητάει
Καμμιά τῆς φύσης ὁμορφιά,
Τὰ χίλια λούλουδα τοῦ Μάη,
Μήτε ἡ κλονογυρμένη ἰτιά,

Ἢ βρόση, γιὰ ἡ πνοή τοῦ ἀνέμου,
Τὰ κύματα πὸν ἀφροκοποῦν,
Καί τὰ βουνά, πὸν ἐγὼ ποτέ μου
Δὲν τᾶκουσα κάτω νὰ ποῦν.

3

Καί σ' εἶχα μέσα στήν καρδιά μου,
Στήν πιὸ βαθειά μου συλλογή,
Μὰ ἡ δάφνη ἐκεῖ τοῦ ἀεροποτάμου
Τὸ μυστικό μου τῶχει πιεῖ,

Κ' ἓνα κλωνάρι τῶχει κλείσει
Σέ δύο του ἀνθόφυλλα χλωρά,
Καί τῶδα σάν ἀφρὸς νὰ σβύσει
Στὰ θολωμένα τὰ νερά,

Καί τῶδα ἀκόμα νὰ τὸ πάρει
Καί νὰ τὸ κάμει ὁ οὐρανός,
Ἄπο πορφύρα του σουδάρι,
Καί μήτε τῶπα κανερός...

4

Ἦ πῶς λαμπίζετε στὸν ἥλιο,
Σ' ἓνα πλεμάτι αὐγερινό,
Χίλιες ζωές, τρανὸ βασίλειο,
Χαρούμενο καί ἑαρινό !

Ἦ πῶς λαμπίζετε ! ὦ, νᾶχα,
Χιλιάδες βλέμματα, ἀκούς,
Νὰ ζήσω μιὰ στιγμή μονάχα
Τις χίλιες σας φαιδρὲς ζωές,

Καί νὰ μὲ πᾶρ' ἓνας ἀέρας,
Καί μὲ τὸ φῶς πὸν θὰ γυρνᾶ,
Τῆς πρώτης καί ὑστερνῆς μου ἡμέρας,
Νὰ μὴν ὑπάρχω πουθενά.

Μ ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ